

Официален вестник на Европейския съюз

С 86

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
20 март 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/С 086/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/С 086/02 Дело С-27/16: Определение на Съда (осми състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — (България) — Ангел Маринков/Председател на Държавна агенция за българите в чужбина (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Директиви 2000/78/ЕО и 2006/54/ЕО — Приложно поле — Явна недопустимост — Харта на основните права на Европейския съюз — Изпълнение на правото на Съюза — Липса — Явна липса на компетентност) 2

2017/С 086/03 Дело С-345/16: Определение на Съда (десети състав) от 29 ноември 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège — Белгия) — Jean Jacob, Dominique Lennertz/État belge (Преюдициално запитване — Фактически и правен контекст на спора в главното производство — Липса на достатъчно пояснения — Явна недопустимост — Член 53, параграф 2 — Член 94 от Процедурния правилник на Съда) 3

BG

2017/C 086/04	Дело C-379/16 P: Определение на Съда (девети състав) от 24 ноември 2017 г. — European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Обществени поръчки за услуги — Разработка на софтуер и услуги по поддръжка — Погрешно тълкуване на доводите и изопачаване на доказателствата, представени от другата страна в производството пред Общия съд) . .	3
2017/C 086/05	Дело C-484/16: Определение на Съда (девети състав) от 13 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Taranto — Италия) — Наказателно производство срещу Antonio Semeraro (Преюдициално запитване — Явна липса на компетентност — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/29/ЕС — Член 2, параграф 1, буква а) — Минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 49, 51, 53 и 54 — Престъпни деяния, свързани с обида — Отмяна от националния законодател на престъпление, свързано с обида — Липса на привръзка с правото на Съюза — Явна липса на компетентност на Съда)	4
2017/C 086/06	Дело C-522/16: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 7 октомври 2016 г. — A/Staatssecretaris van Financiën	4
2017/C 086/07	Дело C-564/16 P: Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 9 септември 2016 г. по дело T-159/15 Puma SE/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	5
2017/C 086/08	Дело C-631/16: Преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Holland (Нидерландия), постъпило на 7 декември 2016 г. — X B.V./Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	6
2017/C 086/09	Дело C-634/16 P: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 28 септември 2016 г. по дело T-476/15, European Food SA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	7
2017/C 086/10	Дело C-637/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 9 декември 2016 г. — Florian Hanig/Société Air France SA	8
2017/C 086/11	Дело C-644/16: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 15 декември 2016 г. — Synthon BV/Astellas Pharma Inc.	9
2017/C 086/12	Дело C-648/16: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Италия), постъпило на 16 декември 2016 г. — Fortunata Silvia Fontana/Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria	10
2017/C 086/13	Дело C-651/16: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 19 декември 2016 г. — DW/Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra	10
2017/C 086/14	Дело C-652/16: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 19 декември 2016 година — Нигяр Рауф Къзъ Ахмедбекова, Рауф Емин Огълъ Ахмедбеков/Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците	11
2017/C 086/15	Дело C-660/16: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 декември 2016 г. — Finanzamt Dachau/Achim Kollroß	12

2017/C 086/16	Дело C-661/16: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 декември 2016 г. — Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl	13
2017/C 086/17	Дело C-672/16: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 29 декември 2016 г. — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Дело C-676/16: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 27 декември 2016 г. — CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR	15
2017/C 086/19	Дело C-677/16: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social № 33 de Madrid (Испания), постъпило на 29 декември 2016 г. — Montero Mateos/Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Дело C-679/16: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 30 декември 2016 г. — А	16
2017/C 086/21	Дело C-9/17: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 9 януари 2017 г. — Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Дело C-15/17: Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 13 януари 2017 г. — Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos	17
2017/C 086/23	Дело C-25/17: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 19 януари 2017 г. — Длъжностно лице по защита на данните	19
2017/C 086/24	Дело C-33/17: Преюдициално запитване от Okrajno Sodišče Pliberk (Австрия), постъпило на 23 януари 2017 г. — Čepelnik d.o.o./Michael Vavti	20
2017/C 086/25	Дело C-72/16: Определение на председателя на Съда от 30 ноември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — The Queen, по искане на: Prospector Offshore Drilling SA и др./Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	21
2017/C 086/26	Дело C-148/16: Определение на председателя на Съда от 6 декември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen — Швеция) — Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar	21
2017/C 086/27	Дело C-159/16: Определение на председателя на Съда (първи състав) от 6 декември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Augstākā tiesa — Латвия) — производство, заведено от „Starptautiskā lidosta „Rīga“ VAS, в присъствието на: Konkurences padome	22
2017/C 086/28	Дело C-282/16: Определение на председателя на Съда от 25 ноември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Handelsgericht Wien — Австрия) — RMF Financial Holdings Sàrl/Heta Asset Resolution AG	22
2017/C 086/29	Дело C-394/16: Определение на председателя на Съда от 21 ноември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main — Германия) — FMS Wertmanagement AöR/Heta Asset Resolution AG	22

Общ съд

2017/C 086/30	Дело T-92/11 RENV: Решение на Общия съд от 18 януари 2017 г. — Andersen/Комисия (Държавни помощи — Железопътен транспорт — Помощи, отпуснати от датските власти в полза на публичното предприятие Danske Statsbaner — Договори за обществена услуга, изразяваща се в железопътен превоз на пътници между Копенхаген и Истад — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар при определени условия — Действие на материалноправните норми по време — Услуга от общ икономически интерес — Явна грешка в преценката)	23
2017/C 086/31	Дело T-646/13: Решение на Общия съд от 3 февруари 2017 г. — Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe/Комисия (Институционално право — Европейска гражданска инициатива — Защита на националните и езиковите малцинства и укрепване на културното и езиковото многообразие в Съюза — Отказ за регистрация — Явна липса на законодателни правомощия на Комисията — Задължение за мотивиране — Член 4, параграф 2, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕС) № 211/2011)	24
2017/C 086/32	Дело T-509/15: Решение на Общия съд от 3 февруари 2017 г. — Kessel medintim/EUIPO — Janssen-Cilag (Premeпо) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Premeпо“ — По-ранна словна национална марка „Pramino“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Решение, взето след отмяната от Общия съд на предходно решение — Право на изслушване — Член 75 от Регламент № 207/2009)	24
2017/C 086/33	Дело T-696/15: Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — Bodegas Vega Sicilia/EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз TEMPOS VEGA SICILIA — Абсолютно основание за отказ — Марка за вино, съдържащо географски указания — Член 7, параграф 1, буква й) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	25
2017/C 086/34	Дело T-16/16: Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — Mast-Jägermeister/EUIPO (Чаши) (Промислен дизайн на Общността — Заявка за регистрация на промишлени дизайни на Общността, представляващи чаши — Понятие „изображение, което може да бъде възпроизведено“ — Неточност в изображението по отношение на обхвата на исканата защита — Отказ да се отстранят нередностите — Отказ да се определи дата на подаване — Членове 36 и 46 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Член 4, параграф 1, буква д) и член 10, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 2245/2002)	26
2017/C 086/35	Дело T-82/16: Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — International Gaming Projects/EUIPO — adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TRIPLE EVOLUTION“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Evolution“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2017/C 086/36	Дело T-106/16: Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — zero/EUIPO — Hemming (ZIRO) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ZIRO“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „zero“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	27
2017/C 086/37	Дело T-196/15 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Valéria Anna Gyarmathy срещу решението, постановено на 5 март 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-97/13, Gyarmathy/FRA	28
2017/C 086/38	Дело T-870/16: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Miserini Johansson/ЕИБ	28

2017/C 086/39	Дело T-24/17: Жалба, подадена на 17 януари 2017 г. — LA Superquímica/EUIPO — D-Tack (D-TACK)	30
2017/C 086/40	Дело T-40/17: Жалба, подадена на 19 януари 2017 г. — Habermas/EUIPO — Here Global (h) . . .	30
2017/C 086/41	Дело T-51/17: Жалба, подадена на 27 януари 2017 г. — Полша/Комисия	31
2017/C 086/42	Дело T-65/17: Жалба, подадена на 1 февруари 2017 г. — Westbrae Natural/EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)	32
2017/C 086/43	Дело T-476/16: Определение на Общия съд от 2 февруари 2017 г. — Adama Agriculture и Adama France/Комисия	33

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 086/01)

Последна публикация

ОВ С 78, 13.3.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 70, 6.3.2017 г.

ОВ С 63, 27.2.2017 г.

ОВ С 53, 20.2.2017 г.

ОВ С 46, 13.2.2017 г.

ОВ С 38, 6.2.2017 г.

ОВ С 30, 30.1.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (осми състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — (България) — Ангел Маринков/Председател на Държавна агенция за българите в чужбина

(Дело C-27/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Директиви 2000/78/ЕО и 2006/54/ЕО — Приложно поле — Явна недопустимост — Харта на основните права на Европейския съюз — Изпълнение на правото на Съюза — Липса — Явна липса на компетентност)

(2017/C 086/02)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ангел Маринков

Отговорник: Председател на Държавна агенция за българите в чужбина

Диспозитив

Отправеното от Административен съд София-град (България) с акт от 28 декември 2015 г. преюдициално запитване е явно недопустимо в частта, която се отнася до Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите и Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите.

Явно липсва компетентност на Съда на Европейския съюз да отговори на поставените въпроси в частта и/л, която се отнася до членове 30 и 47, както и до член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ C 111, 29.3.2016 г.

Определение на Съда (десети състав) от 29 ноември 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège — Белгия) — Jean Jacob, Dominique Lennertz/État belge

(Дело C-345/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Фактически и правен контекст на спора в главното производство — Липса на достатъчно пояснения — Явна недопустимост — Член 53, параграф 2 — Член 94 от Процедурния правилник на Съда)

(2017/C 086/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Ответник: État belge

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Tribunal de première instance de Liège (Белгия) с акт от 9 юни 2016 г., е явно недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ C 326, 5.9.2016 г.

Определение на Съда (девети състав) от 24 ноември 2017 г. — European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-379/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Обществени поръчки за услуги — Разработка на софтуер и услуги по поддръжка — Погрешно тълкуване на доводите и изопачаване на доказателствата, представени от другата страна в производството пред Общия съд)

(2017/C 086/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (представители: C.-N. Dede и D. Papadopoulou, dikigoroí)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: N. Vambara)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA и Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 305, 22.8.2016 г.

Определение на Съда (девети състав) от 13 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Taranto — Италия) — Наказателно производство срещу Antonio Semeraro

(Дело C-484/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Явна липса на компетентност — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/29/ЕС — Член 2, параграф 1, буква а) — Минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 49, 51, 53 и 54 — Престъпни деяния, свързани с обида — Отмяна от националния законодател на престъпление, свързано с обида — Липса на привръзка с правото на Съюза — Явна липса на компетентност на Съда)

(2017/C 086/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Taranto

Страна в главното производство

Antonio Semeraro

Диспозитив

Явно липсва компетентност на Съда на Европейския съюз да отговори на преюдициалното запитване, отправено от Giudice di pace di Taranto (тирови съдия, Таранто, Италия), с акт от 2 септември 2016 г.

⁽¹⁾ ОВ C 428, 21.11.2016 г.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 7 октомври 2016 г. — A/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-522/16)

(2017/C 086/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: A

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 62 от Митническия кодекс ⁽¹⁾ във връзка с членове 205, 212, 216, 217 и 218 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс ⁽²⁾ и с разпоредбите на Регламенти (ЕИО) № 2777/75 ⁽³⁾ и (ЕО) № 1484/95 ⁽⁴⁾, да се тълкува в смисъл, че посочената в член 201, параграф 3, втора алинея от Митническия кодекс информация, въз основа на която се подава митническата декларация, включва и документите, посочени в член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1484/95, които следва да се представят на митническите органи?

- 2) Трябва ли член 201, параграф 3, втора алинея от Митническият кодекс да се тълкува в смисъл, че отговорните лица включват и физическо лице, което нито на практика само е извършило описаното в тази алинея деяние („предоставяне на информацията, необходима за попълване на декларацията“), нито може да носи отговорност за това деяние като управител, но активно и съзнателно е участвало в планирането и последвалото изграждане на структура от дружества и сделки, в рамките на която „предоставянето на информацията, необходима за попълване на декларацията“, е извършено по-късно (от други лица)?
- 3) Трябва ли посоченото в член 201, параграф 3, втора алинея от Митническият кодекс условие „които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че [информацията, необходима за попълване на декларацията,] е невярна“ да се тълкува в смисъл, че юридически и физически лица, които са опитни участници на пазара, не могат да носят отговорност за заплащането на допълнителни мита, дължими поради злоупотреба с право, когато са изградили структура от сделки с цел избягване на допълнителните мита, едва след като утвърдени специалисти в областта на митническото право са потвърдили, че подобна структура е допустима от правна и данъчна гледна точка?
- 4) Трябва ли член 221, параграф 4 от Митническият кодекс да се тълкува в смисъл, че тригодишният срок не може да бъде удължен, когато след изтичането на срока, предвиден в член 221, параграф 3, първо изречение от Митническият кодекс, се установи, че вносните мита, възникнали в съответствие с член 201 от този кодекс вследствие на подаването на митническа декларация за допускане на стоки за свободно обращение, не са били събрани по-рано поради наличието на невярна или непълна информация в митническата декларация?
- 5) Трябва ли член 221, параграфи 3 и 4 от Митническият кодекс да се тълкува в смисъл, че когато даден длъжник е уведомен за размера на дължимите сборове във връзка с декларация за внос и е обжалвал по смисъла на член 243 от Митническият кодекс това уведомяване, то в допълнение към оспореното по съдебен ред уведомяване и независимо от член 221, параграф 4 от Митническият кодекс, митническите органи могат да изискват допълнителни законово дължими вносни сборове във връзка със същата митническа декларация?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3).

⁽³⁾ Регламент (ЕИО) № 2777/75 на Съвета от 29 октомври 1975 година относно общата организация на пазара на птиче месо (ОВ L 282, 1975 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 2, стр. 103).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1484/95 на Комисията от 28 юни 1995 година относно определяне на подробни правила за прилагане на системата на допълнителни вносни мита и относно фиксиране на представителни цени в секторите птиче месо и яйца и за яйчен албумин, и за отмяна на Регламент № 163/67/ЕИО (ОВ L 145, 1995 г., стр. 47; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 92).

Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 9 септември 2016 г. по дело T-159/15 Puma SE/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Union Intellectual Property Office (представители: D. Hanf и D. Botis)

Друга страна в производството: Puma SE

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени изцяло обжалваното съдебно решение,

— да осъди Puma SE да понесе направените от Службата съдебни разноси.

Основания и основни доводи

На първо място, Общият съд не взел предвид процесуалното положение на Службата и нейните задължения в състезателни производства пред нея, нарушавайки по този начин член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ и принципа на добра администрация, като е постановил, че Puma „надлежно е посочило“ трите предишни решения на Службата, за да изпълни задължението си да докаже репутацията на марките „Puma“ (правило 19, параграф 2, буква в) от Регламент № 2868/95 ⁽²⁾). По този начин Общият съд е приел, че това задължение може да бъде изпълнено чрез общо и неспецифично позоваване на документи, подадени в предходни производства по възражение с други страни, в които другата страна в настоящото производство не е участвала.

Тъй като Службата не може да игнорира, а по-скоро трябва да съблюдава правото на другата страна да бъде изслушана (член 75 от Регламент № 207/2009), изводите на Общия съд по необходимост задължават Службата да поеме активна роля в състезателните производства. Това засяга състезателния характер на тези производства, съответстващото задължение за неутралност на Службата, както и доброто администриране на посочените производства.

На второ място, като квалифицира предходните решения на Службата, посочени от Puma като нейната „практика“, Общият съд е схванал погрешно както състезателния характер на производството, така и понятието „репутация“ по смисъла на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009. Тази двойна проява на неразбиране води съответно до двойно нарушение на принципа на добра администрация.

От друга страна, в настоящото — *състезателно* — производство не са изпълнени предпоставките за прилагането на решение *Teschporol*, тъй като тази съдебна практика относно задължението на Службата служебно да събере информация относно релевантните за подлежащия на решаване случай факти се отнася само до *ex parte* производства. Във всеки случай, предвид пълната липса на специфична практика на Службата във връзка с репутацията на марките „Puma“, не може да съществува задължение за посочване на основанията, поради които направените в предишни решения изводи относно репутацията на марките „Puma“, не са приложени в настоящия случай.

От друга страна, Общият съд не може — без да наруши принципа на състезателното начало в състезателните производства, установен в член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 — да изведе от принципа на добрата администрация допълнителното задължение на апелативния състав да покани по своя инициатива Puma да представи допълнителни доказателства за твърдяната от него репутация на марките „Puma“.

На трето място, изводът на Общия съд относно задължението на Службата по своя инициатива да покани Puma да представи допълнителни доказателства нарушава и член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 (приложим съгласно правило 50, параграф 1 от Регламент № 2868/95), който се прилага изключително относно твърдения на страните, направени по тяхна инициатива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 1995, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Holland (Нидерландия), постъпило на 7 декември 2016 г. — X B.V./Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Дело C-631/16)

(2017/C 086/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Noord-Holland

Страни в главното производство

Жалбоподател: X B.V.

Отвeтник: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond (данъчен инспектор, дирекция Ротердам, Райнмонд)

Преюдициални въпроси

- 1) Валиден ли е Регламент за изпълнение (ЕС) № 2016/1647 ⁽¹⁾ на Комисията от 13 септември 2016 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Виетнам и произведени от [...] [предприятие A] Ltd [...], и за изпълнение на решение на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14?
- 2) Валиден ли е Регламент за изпълнение (ЕС) № 2016/1731 ⁽²⁾ на Комисията от 28 септември 2016 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, произведени от [предприятие И] Ltd (China) [...], и за изпълнение на решение на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14?
- 3) При отрицателен отговор на първия и/или на втория въпрос, означава ли това, че заплатените митни сборове следва да бъдат върнати на жалбоподателя заедно с дължимите лихви?
- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос, по какъв начин следва да се изчисляват тези лихви?

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1647 на Комисията от 13 септември 2016 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Виетнам и произведени от Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. и свързаното с него дружество Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14 (ОВ L 245, 14.9.2016 г., стр. 16).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1731 на Комисията от 28 септември 2016 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, произведени от General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co Ltd и Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14 (ОВ L 262, 29.9.2016 г., стр. 4).

Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 28 септември 2016 г. по дело T-476/15, European Food SA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Rajh)

Други страни в производството: European Food SA, Société des produits Nestlé SA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да осъди European Food да заплати съдебните разноски, направени от Службата.

Основания и основни доводи

Първо, Общият съд не е взел предвид факта, че Регламенти № 207/2009 ⁽¹⁾ и № 2868/95 ⁽²⁾ предвиждат два вида срокове за представяне на доказателства в производствата пред Службата: тези, които са посочени в самото законодателство и следователно не подлежат на удължаване от Службата, и тези, които се определят от Службата във всеки отделен случай за целите на добрата организация на производството и могат, при необходимост съобразно специфичните обстоятелства по случая, да бъдат удължавани по молба на страните. Следователно е неправилно заключението на Общия съд, че за производствата за обявяване на недействителност поради наличието на абсолютни основания не се прилага никакъв срок.

Второ, Общият съд не е възприел правилно значението и действието на член 76, параграф 2 от Регламент 207/2009. Този член се прилага за всички видове производства пред Службата и за всички приложими срокове, в частност i) за тези, които са пряко определени от Регламенти № 207/2009 и № 2868/95 и ii) за тези, които са определени от EUIPO при упражняване на нейното правомощие за организиране на производствата, с които е сезирана.

Трето, като се е съсредоточил върху третата алинея от правило 50, параграф 1 от Регламент № 2868/95, Общият съд не е взел предвид основното значение на това правило, което се съдържа в първа алинея от същото, а именно, че за апелативния състав се прилагат същите процесуални разпоредби като за отдела, издал спорното решение. Първата алинея не се ограничава до производствата по възражение, а се прилага за всички производства, включително производствата за обявяване на недействителност.

Четвърто, с обжалваното съдебно решение е нарушен член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, тъй като с него i) не е приложена тази разпоредба към сроковете, определени от Службата, и ii) апелативният състав е лишен от правомощието си по член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 да преценява дали представените за първи път доказателства могат да се квалифицират като „нови“ и ако това не е така, да упражнява правото си на преценка относно допустимостта на тези доказателства.

Накрая, обжалваното съдебно решение накърнява равновесието между съответните процесуални права на страните, като предоставя на всяка страна в производството за обявяване на недействителност безусловно право да представя всякакви доказателства във всеки стадий на производството пред Службата, включително на стадия на обжалването. Това лишава ответника от един етап на административна проверка, когато страната, която иска обявяване на недействителността, съзнателно избере да не представя никакви — или никакви релевантни — факти или доказателства пред отдела по отмяна. Освен това предоставянето на всяка страна в производството за обявяване на недействителност на безусловното право да представя всякакви доказателства във всеки стадий на производството е в нарушение и на принципите на процесуална икономия и добра администрация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, ОВ L 78, 2009 г., стр. 1

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността, ОВ L 303, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Düsseldorf (Германия)**, постъпило на 9 декември 2016 г. — **Florian Hanig/Société Air France SA**

(Дело C-637/16)

(2017/C 086/10)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Florian Hanig

Ответник: Société Air France SA

Преюдициални въпроси

Следва ли член 7, параграф 1, първо изречение, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 ⁽¹⁾ да бъде тълкуван в смисъл, че понятието „на територията на Общността“ обхваща и онези области, които съгласно приложение II към Договора за функционирането на Европейския съюз са така наречените „отвъдморски страни и територии“, по отношение на които се прилага единствено уреденият в част четвърта от ДФЕС особен режим за асоцииране?

⁽¹⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 15 декември 2016 г. — Synthon BV/Astellas Pharma Inc.

(Дело C-644/16)

(2017/C 086/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Synthon BV

Ответник: Astellas Pharma Inc.

Преюдициални въпроси

- 1) а. Трябва ли член 6 от Директива 2004/48 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че приложимият критерий за преценка на основателността на искането за представяне на документи трябва да е различен според това дали страната, която иска представяне на документите, е (евентуалният) извършител на нарушението, или е трето лице?

б. При утвърдителен отговор на този въпрос, по какво тогава се различават критериите?
- 2) а. Когато като възражение срещу искането за представяне на документи се изтъква, че правото на интелектуална собственост, във връзка с което се иска представяне на документите, не съществува (или вече не съществува), трябва ли основателността на това възражение да се преценява по същия критерий като приложимия за преценката на вероятността да е налице твърдяното нарушение (ако се допусне, че изтъкнатото право на интелектуална собственост съществува)?

б. При отрицателен отговор на този въпрос, по какво тогава се различават критериите?
- в. За целите на отговора на букви а) и б) от втория въпрос трябва ли да се прави разграничение според това дали съответното право на интелектуална собственост се предоставя след проверка на предпоставките за това (както е при европейския патент), или възниква по закон (както е при авторското право)?

⁽¹⁾ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Италия),
постъпило на 16 декември 2016 г. — Fortunata Silvia Fontana/Agenzia delle Entrate — Direzione
provinciale di Reggio Calabria**

(Дело C-648/16)

(2017/C 086/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fortunata Silvia Fontana

Ответник: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с членове 113 и 114 ДФЕС, както и с Директива 112/2006/ЕО ⁽¹⁾, италианската правна уредба, която включва член 62 *sexies*, параграф 3 и член 62 *bis* от Декрет-закон 331/1993, [преобразуван в Закон] № 427 от 29 октомври 1993 г., в частта ѝ, в която допуска прилагането на ДДС към индуктивно установен общ оборот, с оглед зачитането на правото на приспадане и на задължението за отразяване на данъка в цената, и, по-общо, във връзка с принципа на неутралитет и прехвърляне на данъка?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31).

**Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 19 декември 2016 г. — DW/
Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra**

(Дело C-651/16)

(2017/C 086/13)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподателка: DW

Ответник: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз и член 45, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, в която, при определянето на размера на обезщетението за майчинство, от използвания за изчисляването на средната осигурителна основа период от 12 месеца не се изключват месеците, през които съответното лице е работило в институция на Европейския съюз и е било осигурено по общата осигурителна схема на Европейските общности, а се приема, че в посочения период лицето не се е осигурявало в Латвия и съответно доходите му се приравняват на средната осигурителна основа в държавата, което може значително да намали размера на отпуснатото обезщетение за майчинство в сравнение с евентуалния размер на обезщетението, което лицето би могло да получи, ако в използвания за изчисляването период не бе отишло да работи в институция на Европейския съюз, а бе останало да работи в Латвия?

**Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на
19 декември 2016 година — Нияр Рауф Къзъ Ахмедбекова, Рауф Емин Огълъ Ахмедбеков/
Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците**

(Дело C-652/16)

(2017/C 086/14)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Нияр Рауф Къзъ Ахмедбекова, Рауф Емин Огълъ Ахмедбеков

Ответник: Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли от чл. 78, параграф 1 и параграф 2, букви а), г) и е) от Договора за функционирането на Европейския съюз, съображение 12 и чл. 1 от Директива 2013/32/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст), че предвиденото по член 33, параграф 2, буква д) от същата директива основание за недопустимост на молби за международна закрила, съставлява норма с директен ефект, която не може да бъде оставена непрiloжена от държавите членки, в това число чрез прилагане на по-благоприятни разпоредби по националното право, предвиждащи разглеждане на първата молба за международна закрила, от гледна точка на това дали кандидата отговаря първо на условията за статут на бежанец и след това на условията субсидиарна закрила, както изисква чл. 10, параграф 2 от същата директива?
- 2) Следва ли от член 33, параграф 2, буква д) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст), тълкуван във връзка с чл. 7, параграф 3 и чл. 2, букви а), в) и ж), както и съображение 60 от същата Директива, при обстоятелствата по главното производство, че е недопустима молба за международна закрила от името на придружен непълнолетен, подадена от негов родител, когато тази молба е обоснована с качеството на детето на член на семейството на лице, подало молба за международна закрила, на основание, че има качеството на бежанец по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция?
- 3) Следва ли от член 33, параграф 2, буква д) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст), тълкуван във връзка с чл. 7, параграф 1 и чл. 2, букви а), в) и ж), както и съображение 60 от същата Директива, при обстоятелствата по главното производство, че е недопустима молба за международна закрила от името на пълнолетно лице, когато тази молба е обоснована в хода на процедурите пред компетентния административен орган единствено с качеството на кандидата на член на семейството на лице, подало молба за международна закрила, на основание, че има качеството на бежанец по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция, и кандидатът няма право да упражнява трудова дейност към момента на подаването на молбата?
- 4) Следва ли, че чл. 4, параграф 4 от Директива 2011/95 ЕС ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст), тълкуван във връзка с съображение 36 от същата директива, изисква преценката за основателни опасения от преследване или реален риск от тежко посегателство, да е основана само на факти и обстоятелства, относими към молителя.
- 5) Допуска ли чл. 4 от Директива 2011/95 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст) тълкуван във връзка със съображение 36 от същата директива и чл. 31, параграф 1 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст), национална съдебна практика в държава членка, която:
 - а) задължава компетентният орган да разгледа в общо производство молбите за международна закрила на членовете на едно семейство, когато тези молби се основават на общи факти и по конкретно на твърдения, че само единият от членовете на семейството има качеството на бежанец;

- б) задължава компетентният орган да спре производството по молбите за международна закрила на членовете на едно семейство, които в лично качество не отговарят на условията за такава закрила, до приключването на производството по молбата на члена на семейството, която е подадена на основание, че лицето има качеството на бежанец по смисъла на чл. 1, буква А от Женевската конвенция;

в това число, допустима ли е посочената съдебна практика по съображения, свързани с висшия интерес на детето, запазване на целостта на семейството и зачитането на правото на личен и семеен живот, с правото на оставане в държава-членка до разглеждането на молбата, по аргумент от чл. 7, чл. 18 и чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съображения 12 и 60 и чл. 9 от Директива 2013/32, съображения 16, 18 и 36, чл. 23 от Директива 2011/95, съображения 9, 11 и 35, чл. 6 и чл. 12 от Директива 2013/33/ЕС ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила?

- 6) Следва ли от съображения 16, 18 и 36 и член 3 от Директива 2011/95 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст), тълкувани във връзка със съображение 24 и чл. 2, буква г) и й), чл. 13 и чл. 23, параграфи 1 и 2 от същата директива, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство по чл. 8, ал. 9 от Закона за убежището и бежанците, на основание на която се считат за бежанци и членовете на семейството на чужденец с предоставен статут на бежанец, доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице основанията по националното право, които изключват предоставянето на статут на бежанец?
- 7) Следва ли от предвиденото за мотивите на преследване по чл. 10 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст), че подаването на жалба до Съда по правата на човека против държавата по произход на лицето, определя същото лице като принадлежащо към определена социална група по смисъла на чл. 10, параграф 1, буква г) от същата директива, съответно подаването на жалбата следва да се счита за политическо мнение по смисъла на буква д) от същата разпоредба?
- 8) Следва ли от чл. 46, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст), че съдът е задължен да разгледа по същество заявени нови основания за международна закрила в хода на съдебното производство, които не са посочени в жалбата до съда, подадена срещу решение за отказ да се предостави международна закрила?
- 9) Следва ли от чл. 46, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст), че съдът е задължен да прецени допустимостта на молбата за международна закрила на основание чл. 33, параграф 2, буква д) от същата директива в съдебно производство по обжалване на решение за отказ да се предостави международна закрила, при условие, че с обжалваното решение молбата е преценена от гледна точка на това кандидата отговаря първо на условията за статут на бежанец и след това на условията субсидиарна закрила, както изисква чл. 10, параграф 2 от същата директива?

⁽¹⁾ ОВ 2013, L 180, стр. 60

⁽²⁾ ОВ 2011, L 337, стр. 9

⁽³⁾ ОВ 2013, L 180, стр. 96

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 декември 2016 г. —
Finanzamt Dachau/Achim Kollroß

(Дело C-660/16)

(2017/C 086/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Dachau

Отговорник: Achim Kollroß

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли изискванията за сигурност на доставката като условие за приспадане на платения данък във връзка с „авансово плащане“ по смисъла на решението на Съда на Европейския съюз по дело Фирин (C-107/13) ⁽¹⁾ да се преценяват изцяло обективно, или това трябва да бъде направено от гледната точка на авансово платилото лице в зависимост от обстоятелствата, които са могли да му бъдат известни?
- 2) Имат ли право държавите членки да предвидят, че връщането на авансовото плащане от страна на доставчика е в еднаква степен условие и за корекцията на дължимия данък, и за корекцията на подлежащия на приспадане данък, като се има предвид, от една страна, обстоятелството, че съгласно член 167 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽²⁾ правото на приспадане на ДДС се поражда едновременно с настъпване на изискуемостта на данъчното задължение, а от друга страна, като се отчитат предоставените с член 185, параграф 2, втора алинея от тази директива регулаторни правомощия на държавите членки?
- 3) Трябва ли компетентната по отношение на платеца на авансовата сума данъчна служба да му възстанови данъка върху оборота, при положение че той не може да си върне авансовото плащане от неговия получател? При утвърдителен отговор, трябва ли това да бъде извършено в производството по установяване на данъчното задължение, или е достатъчно възстановяването на данъка да бъде разпоредено в рамките на отделно производство по съображения за справедливост?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ ОВ. L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 декември 2016 г. — Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl

(Дело C-661/16)

(2017/C 086/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Göppingen

Отговорник: Erich Wirtl

Преюдициални въпроси

1. Съгласно решение на Съда на Европейския съюз от 13 март 2014 г. по дело Фирин C-107/13 ⁽¹⁾, не може да се извърши приспадане на данъка по авансово плащане, когато се окаже, че към момента на това плащане е несигурно настъпването на данъчното събитие. Следва ли посоченото изискване да се преценява обективно, или това трябва да бъде направено от гледната точка на платеца на авансовата сума в зависимост от обстоятелствата, които са могли обективно да му бъдат известни?
2. Следва ли решение на Съда на Европейския съюз по дело Фирин (EU:C:2014:151, диспозитив и т. 58) да се тълкува в смисъл, че съгласно правото на Европейския съюз, за да се направи корекция на подлежащия на приспадане данък от лице, платило авансово данък, начислен в издадена с оглед на доставката на стоки фактура за предстоящо авансово плащане, не е необходимо да бъде върната авансово платената сума, когато в крайна сметка тази доставка не е извършена?

3. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, член 186 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) ⁽¹⁾, който позволява на държавите членки да определят подробните правила за извършването на корекцията по член 185 от Директивата за ДДС, оправомощава ли държавата членка Федерална република Германия да предвиди в националното си право, че облагаемата основа може да бъде намалява единствено след връщане на авансово платения данък, като вследствие на това дължимият данък върху оборота и подлежащият на приспадане данък следва да бъдат коригирани едновременно и при едни и същи условия?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 29 декември 2016 г. — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-672/16)

(2017/C 086/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A.

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

1. Съвместима ли е с членове 167, 168, 184, 185 и 187 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 г., при положение че недвижим имот, макар и да е незае за период от две и повече години, продължава да се намира в гражданския оборот, т.е. наличен е на пазара за отдаване под наем и за предоставяне на услуги от типа „офис център“ след доказване на намерението на съответния собственик да го отдаде под наем и да начисли ДДС върху сделката, като положи необходимите усилия за осъществяване на намерението си, квалификацията „липса на ефективно използване на недвижимия имот за нуждите на предприятието“ и/или „липса на ефективно използване на недвижимия имот за облагаеми сделки“ по смисъла на разпоредбата на член 26, параграф 1 от Código do IVA [Кодекс за ДДС] и член 10, параграф 1, буква b) от Regime de Renúncia à Isenção do IVA nas Operações relativas a Bens Imóveis [Режим на отказ от освобождаване от ДДС при сделки с недвижими имоти], одобрен с Декрет-закон № 21/2007 от 29 януари 2007 г., в предишните си редакции, и вследствие на това да се приеме, че първоначалното приспадане трябва да бъде предмет на корекция, тъй като надвишава това, на което данъчнозадълженото лице е имало право?
2. При утвърдителен отговор може ли в светлината на правилното тълкуване на членове 137, 167, 168, 184, 185 и 187 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. да бъде наложена такава еднократна корекция за целия неизтекъл период, както предвижда португалското законодателство в член 10, параграф 1, букви b) и c) от Regime de Renúncia à Isenção do IVA nas Operações relativas a Bens Imóveis [Режим на отказ от освобождаване от ДДС при сделки с недвижими имоти], одобрен с Декрет-закон № 21/2007 от 29 януари 2007 г., в предишната му редакция, в случаите когато недвижимият имот е незае за повече от две години, но продължава да се намира в гражданския оборот за отдаване под наем (с възможност за отказ) и/или (облагаемо) предоставяне на услуги и е налице намерение за използването на недвижимия имот през следващите години за облагаеми дейности, предоставящи право на приспадане?

3. Съвместимо ли е с разпоредбата на членове 137, 167, 168 и 184 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. прилагането на член 2, параграф 2, буква с) във връзка с член 10, параграф 1, буква b) от Regime de Renúncia à Isenção do IVA nas Operações relativas a Bens Imóveis [Режим на отказ от освобождаване от ДДС при сделки с недвижими имоти], одобрен с Декрет-закон № 21/2007 от 29 януари 2007 г., при положение че води до невъзможност за данъчнозадълженото лице да се откаже от освобождаване от ДДС при сключването на нови договори за наем след извършването на еднократна корекция по ДДС и компрометираща режима на приспадане след изтичането на периода на корекция?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, ОВ 2006, L 347, стр. 1

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 27 декември 2016 г. — CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR

(Дело C-676/16)

(2017/C 086/18)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Ответник: Ministerstvo financí ČR

Преюдициални въпроси

Попадат ли също и лицата, които в рамките на професионалната си дейност продават търговски дружества, вписани в търговския регистър и учредени с цел да бъдат продадени (т. нар. „ready-made“ дружества), като осъществяват продажбата чрез прехвърляне на свое участие в продаваното дъщерно дружество, в приложното поле на член 2, параграф 1, точка 3, буква в) във връзка с член 3, параграф 7, буква а) от Директива 2005/60/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм?

(¹) ОВ L 309, 2005 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 214.

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social № 33 de Madrid (Испания), постъпило на 29 декември 2016 г. — Montero Mateos/Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Дело C-677/16)

(2017/C 086/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social № 33 de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Montero Mateos

Отвeтник: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Преюдициален въпрос

Трябва ли клауза 4, параграф 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), включено в правния ред на Съюза посредством Директива 1999/70 на Съвета на Съюза ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че прекратяването на срочния трудов договор за „interinidad“, сключен за временно заемане на свободна длъжност, поради изтичане на срока, с оглед на който договорът е сключен между работодателя и работника, представлява обективна причина, поради която в тази хипотеза националният законодател може да не предвиди никакво обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение, при положение че за работник на трудов договор за неопределено време, който се намира в сходно положение и е уволнен по обективни причини, се предвижда обезщетение в размер на възнаграждението за 20 дни за всяка прослужена година?

⁽¹⁾ ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 30 декември 2016 г. — А

(Дело C-679/16)

(2017/C 086/20)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Друга страна в производството: Espoon kaupungin sosiaali- ja terveystalokunnan yksilöasioiden jaosto

Преюдициални въпроси

- 1) Обезщетение като услугата „лично асистиране“, предвидена в Закона за услугите, предназначени за хора с увреждания, представлява ли „обезщетение за болест“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Регламент № 883/2004 ⁽¹⁾?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: налице ли е ограничение на предвиденото в членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС право на гражданите на Съюза свободно да се движат и пребивават на територията на държавите членки, когато предоставянето в чужбина на обезщетение като услугата „лично асистиране“ по Закона за услугите, предназначени за хора с увреждания, не е специално уредено и условията за предоставяне на обезщетението се тълкуват в смисъл, че услугата „лично асистиране“ не се предоставя в друга държава членка, в която съответното лице завършва тригодишно обучение с получаване на диплома?
 - Има ли значение за преценката по делото обстоятелството, че на дадено лице може да бъде предоставено обезщетение като услугата „лично асистиране“ във Финландия в община, различна от общината по пребиваване, например когато това лице следва в друга финландска община?
 - Имат ли значение правата, произтичащи от член 19 от Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, за преценката по делото с оглед на правото на Съюза?

- 3) Ако в отговор на втория преюдициален въпрос Съдът приеме, че тълкуването на националното право така, както е възприето по настоящото дело, представлява ограничение на свободата на движение на хора, може ли все пак такова ограничение да бъде обосновано с императивни съображения от общ интерес, които произтичат от задължението на общината да осъществява контрол върху предоставянето на услугата „лично асистиране“, от възможността на общината да избира подходящите условия и ред за предоставянето на асистентските услуги и от запазването на съгласуваността и ефективността на схемата за лично асистиране по Закона за услугите, предназначени за хора с увреждания?

(¹) Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 7.2.2008 г., стр. 12).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 9 януари 2017 г. — Maria Tirkkonen

(Дело C-9/17)

(2017/C 086/21)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Maria Tirkkonen

Ответник: Maaseutuvirasto

Преюдициален въпрос

Следва ли член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18/ЕО (¹) да се тълкува в смисъл, че определението „обществени поръчки“ по смисъла на тази директива обхваща система,

- чрез която публичноправно образувание възнамерява да получава услуги на пазара през предварително определен период, като в съответствие с условията по приложен към поканата проект на рамков договор то сключва договори с всички икономически оператори, които отговарят на посочените поотделно в материалите по поръчката изисквания за годност на оферентите и на предоставяните услуги и са издържали описания в поканата изпит, и
- към която не е възможно последващо присъединяване през периода ѝ на валидност?

(¹) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 13 януари 2017 г. — Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos

(Дело C-15/17)

(2017/C 086/22)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Ответник: Rajavartiolaivos

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изразът „крайбрежието, на свързаните с това интереси“ в член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей, респ. изразът „крайбрежието или свързаните с него интереси“ в член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува с оглед на определението на израза „свързани интереси“, съдържащо се в член 2, точка 4 от Международната конвенция относно намесата в открито море в случаи на бедствия, водещи до замърсяване на морето с нефт, от 1969 г.?
- 2) Съгласно определението, съдържащо се в член 2, точка 4, буква в) от Конвенцията от 1969 г., посочена в първия преюдициален въпрос, изразът „свързани интереси“ означава наред с друго благополучието на съответния район, включително опазването на живите ресурси на морето и дивеча. Прилага ли се тази разпоредба и по отношение на опазването на живите ресурси на морето и дивеча в изключителната икономическа зона или тази разпоредба от Конвенцията се отнася само до опазването на интересите на крайбрежния район?
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос: какво се има предвид под израза „крайбрежието, [...] свързаните с това интереси“ в член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей, респ. под израза „крайбрежието или свързаните с него интереси“ в член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО?
- 4) Какво означава изразът „ресурсите на нейното териториално море или на изключителната икономическа зона“ по смисъла на член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей и на член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО? Трябва ли под понятието „живи ресурси“ да се разбират само оползотворяеми видове или в обхвата на това понятие попадат и видовете, свързани или зависими от оползотворяеми видове по смисъла на член 61, параграф 4 от Конвенцията от Монтего Бей, като например растителни и животински видове, използвани за храна от оползотворяемите видове?
- 5) Как следва да се определи изразът „заплахва да причини“ в член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей, респ. „е заплаха“ в член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО? Следва ли заплахата от причиняване да се определи с оглед на понятието за абстрактна или конкретна заплаха или по друг начин?
- 6) Трябва ли при преценката за наличие на условията за упражняване на правомощието от крайбрежната държава, предвидени в член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей и в член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО, определящият критерий да е обстоятелството, че причинените тежки щети или заплахата за тежки щети представляват последица, която е по-тежка от причиненото значително замърсяване или заплахата за значително замърсяване на морската среда по смисъла на член 220, параграф 5? Как следва да се определи значителното замърсяване на морската среда и как това замърсяване следва да се вземе предвид при оценката на причинените тежки щети или на заплахата за тежки щети?
- 7) Кои обстоятелства трябва да се вземат предвид при оценката на тежестта на причинените щети или на щетите, за които съществува опасност да бъдат причинени? Трябва ли при оценката да се вземат предвид например продължителността и географският обхват на отрицателните последици, изразяващи се в щети? Ако това е така, как следва да се оценят продължителността и размерът на щетите?
- 8) Директива 2005/35/ЕО установява минимални стандарти и не възпрепятства държавите членки от приемане на по-строги мерки срещу замърсяване от корабите в съответствие с международното право (член 2). Приложима ли е възможността за прилагане на по-строги правила по отношение на член 7, параграф 2 от Директивата, в който е уредено правомощието на крайбрежната държава да предприема действия срещу транзитно преминаващ кораб?
- 9) Може ли при тълкуването на условията за упражняването на правомощието на крайбрежната държава, установени в член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей и в член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО, да се придаде значение на конкретните географски и екологични особености, както и на чувствителността на пространството на Балтийско море?

- 10) Имат ли се предвид под израза „явни обективни доказателства“ по смисъла на член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей и на член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО наред с доказателствата, че даден кораб е извършил нарушенията, до които се отнасят посочените разпоредби, също и доказателствата за последиците от изхвърлянето? Какви доказателства трябва да се изискват за това, че е налице заплаха за тежки щети за крайбрежието, за свързаните с него интереси или за ресурсите на териториалното море или на изключителната икономическа зона, например за популациите на птиците и за рибните запаси, както и за морската среда в района? Означава ли изискването за наличие на явни обективни доказателства, че например оценката на отрицателното въздействие на изхвърления нефт върху морската среда винаги трябва да се основава на конкретно разследване и проучване на отрицателното въздействие на извършеното изхвърляне на нефт върху морската среда?

(¹) Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно замърсяването от кораби и относно въвеждането на санкции, включително наказателноправни санкции, за нарушения, свързани със замърсяване (ОВ L 255, 2005 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 15, стр. 158), изменена с Директива 2009/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година (ОВ L 280, 2009 г., стр. 52).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 19 януари 2017 г. — Длъжностно лице по защита на данните

(Дело C-25/17)

(2017/C 086/23)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Длъжностно лице по защита на данните

Ответник: Религиозна институция „Свидетелите на Йехова“

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изключенията от приложното поле, посочени в член 3, параграф 2 от Директивата за защита на личните данни (¹), да се тълкуват в смисъл, че събирането и другите видове обработка на лични данни, които членовете на дадена религиозна институция извършват във връзка с осъществяваната проповедническа дейност „от врата до врата“, не попадат в приложното поле на Директивата? Какво значение при преценката на приложимостта на Директивата имат, от една страна, обстоятелството, че проповедническата дейност, във връзка с която се събират данните, се организира от религиозната институция и от нейните сборове, и от друга страна, обстоятелството, че едновременно с това става дума и за изповядване на религия лично от членовете на религиозната институция?
- 2) Като се отчитат съображения 26 и 27 от Директивата за защита на личните данни, трябва ли определението на понятието „файл“ в член 2, буква в) от Директивата, да се тълкува в смисъл, че всички лични данни, които не се събират с автоматични средства във връзка с описаната по-горе проповедническа дейност „от врата до врата“ (име и адрес, както и други възможни данни и характеристики, отнасящи се до лицето),
 - a. не представляват такъв файл, тъй като не става въпрос за специфични картотеки или регистри, или за други служещи за търсене на документи системи за подреждане по смисъла на определението на финландския Закон за личните данни; или
 - б. представляват такъв файл, тъй като с оглед на тяхното предназначение, на практика от данните е възможно лесно и без неоправдани разходи да бъде извлечена необходимата за по-нататъшно ползване информация, както е предвидено във финландския Закон за личните данни?

- 3) Трябва ли изразът в член 2, буква г) от Директивата за защита на личните данни „който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработка на лични данни“ да се тълкува в смисъл, че религиозна институция, организираща дейност, при която се събират лични данни (в това число чрез определянето на радиуса на действие на вестителите, чрез проследяването на проповедническата дейност и поддържането на регистри на лицата, които не желаят да бъдат посещавани от вестители), може да бъде разглеждана като администратор на лични данни по отношение на тази дейност на нейните членове, въпреки твърдението на религиозната институция, че само отделни вестители имат достъп до записаната информация?
- 4) Трябва ли посоченият член 2, буква г) да се тълкува в смисъл, че религиозната институция може да се класифицира като администратор само когато тя предприема други специфични мерки, като нареждания или писмени указания, с които управлява събирането на данни, или е достатъчно религиозната институция фактически да играе роля при управлението на дейността на членовете си?

Отговор на третия и четвъртия въпрос е необходим само ако въз основа на отговорите на първия и втория въпрос Директивата трябва да се приложи. Отговор на четвъртия въпрос е необходим само ако въз основа на третия въпрос не може да се изключи приложимостта на член 2, буква г) от Директивата по отношение на религиозна институция.

- (¹) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

**Преюдициално запитване от Okrajno Sodišče Pliberk (Австрия), постъпило на 23 януари 2017 г. —
Čepelnik d.o.o./Michael Vavti**

(Дело C-33/17)

(2017/C 086/24)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Okrajno Sodišče Pliberk

Страни в главното производство

Ищец: Čepelnik d.o.o.

Ответник: Michael Vavti

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 ДФЕС и Директива 2014/67/ЕС от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държава членка да постановява спрямо националния възложител спиране на плащанията и внасяне на гаранция в размер на дължимото възнаграждение, когато спирането на плащанията и внасянето на гаранцията служи единствено за обезпечаване на евентуална глоба, която следва да бъде наложена само в отделно производство срещу доставчик на услуги със седалище в друга държава членка?

При отрицателен отговор на този въпрос:

- а. Трябва ли член 56 ДФЕС и Директива 2014/67/ЕС от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държава членка да постановява спрямо националния възложител спиране на плащанията и внасяне на гаранция в размер на дължимото възнаграждение, когато в производството по определяне на гаранцията доставчикът на услуги със седалище в друга държава членка на ЕС, на когото трябва да бъде наложена санкцията, няма право да обжалва определянето на гаранцията, а жалбата на националния възложител срещу това решение не спира изпълнението?
- б. Трябва ли член 56 ДФЕС и Директива 2014/67/ЕС от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държава членка да постановява спрямо националния възложител спиране на плащанията и внасяне на гаранция в размер на дължимото възнаграждение, само защото доставчикът на услуги е със седалище в друга държава членка на ЕС?
- в. Трябва ли член 56 ДФЕС и Директива 2014/67/ЕС от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държава членка да постановява спрямо националния възложител спиране на плащанията и внасяне на гаранция в размер на дължимото възнаграждение, въпреки че то още не е станало изискуемо и размерът на окончателното възнаграждение все още не е установен поради насрещни вземания и права на задържане?

**Определение на председателя на Съда от 30 ноември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) —
The Queen, по искане на: Prospector Offshore Drilling SA и др./Her Majesty's Treasury,
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Дело C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Определение на председателя на Съда от 6 декември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen — Швеция) — Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar

(Дело C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Език на производството: шведски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 17.5.2016 г.

Определение на председателя на Съда (първи състав) от 6 декември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Augstākā tiesa — Латвия) — производство, заведено от „Starptautiskā lidosta „Rīga“ VAS, в присъствието на: Konkurences padome

(Дело C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Език на производството: латвийски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Определение на председателя на Съда от 25 ноември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Handelsgericht Wien — Австрия) — RMF Financial Holdings Sàrl/Heta Asset Resolution AG

(Дело C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Определение на председателя на Съда от 21 ноември 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main — Германия) — FMS Wertmanagement AöR/Heta Asset Resolution AG

(Дело C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 419, 14.11.2016 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 18 януари 2017 г. — Andersen/Комисия

(Дело T-92/11 RENV) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Железопътен транспорт — Помощи, отпуснати от датските власти в полза на публичното предприятие Danske Statsbaner — Договори за обществена услуга, изразяваща се в железопътен превоз на пътници между Копенхаген и Истад — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар при определени условия — Действие на материалноправните норми по време — Услуга от общ икономически интерес — Явна грешка в преценката)

(2017/С 086/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Jørgen Andersen (Балеруп, Дания) (представители: J. Rivas Andrés и M.-I. Rantou, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Armati и T. Maxian Rusche)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: C. Thorning, подпомаган от R. Holdgaard); и Danske Statsbaner (DSB) (Копенхаген, Дания) (представител: M. Honoré)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя в производството по обжалване: Dansk Tog (Копенхаген, Дания) (представители: G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés и F. Nissen Morten, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение 2011/3/ЕС на Комисията от 24 февруари 2010 година относно договорите за обществена услуга за транспорт между датското Министерство на транспорта и Danske statsbaner (държавна помощ С 41/08 (ex NN 35/08) (ОВ L 7, 2011 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отменя член 1, втора алинея от Решение 2011/3/ЕС на Комисията от 24 февруари 2010 година относно договорите за обществена услуга за транспорт между датското Министерство на транспорта и „Danske statsbaner“ (държавна помощ С 41/08 (ex NN 35/08) в частта, която се отнася до плащането от 21 декември 2009 г.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Jørgen Andersen, Европейската комисия, Dansk Tog, Кралство Дания и Danske Statsbaner (DSB) понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 103, 2.4.2011 г.

Решение на Общия съд от 3 февруари 2017 г. — Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe/Комисия

(Дело T-646/13) ⁽¹⁾

(Институционално право — Европейска гражданска инициатива — Защита на националните и езиковите малцинства и укрепване на културното и езиковото многообразие в Съюза — Отказ за регистрация — Явна липса на законодателни правомощия на Комисията — Задължение за мотивиране — Член 4, параграф 2, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕС) № 211/2011)

(2017/C 086/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe (представители: първоначално E. Johansson, J. Lund и C. Lund, впоследствие E. Johansson и T. Hieber, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представител: H. Krämer)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Словашка република (представител: B. Ricziová) и Румъния (представители: R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea и A. Wellman)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС, с която се иска отмяна на Решение C(2013) 5969 окончателен на Комисията от 13 септември 2013 г., с което е отхвърлено искането за регистрация на предложението за европейска гражданска инициатива с наслов „Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe“

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Комисията C(2013) 5969 окончателен от 13 септември 2013 г., с което е отхвърлено искането за регистрация на предложението за европейска гражданска инициатива с наслов „Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe“
- 2) Европейската комисия понася собствените си съдебни разноски и е осъдена да заплати разноските, направени от Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe.
- 3) Унгария, Словашката република и Румъния понасят собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 112, 14.4.2014 г.

Решение на Общия съд от 3 февруари 2017 г. — Kessel medintim/EUIPO — Janssen-Cilag (Premeno)

(Дело T-509/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Премено“ — По-ранна словна национална марка „Pratino“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Решение, взето след отмяната от Общия съд на предходно решение — Право на изслушване — Член 75 от Регламент № 207/2009)

(2017/C 086/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Kessel medintim GmbH (Мьорфелден-Валдорф, Германия) (представители: A. Jacob и U. Staudenmaier, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила пред Общия съд: Janssen-Cilag GmbH (Нойс, Германия) (представител: M. Wenz, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 юли 2015 г. (преписка R 349/2015-4), постановено в производство по възражение със страни Janssen-Cilag и Kessel medintim

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kessel medintim GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 354, 26.10.2015 г.

Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — Bodegas Vega Sicilia/EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA)

(Дело T-696/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз TEMPOS VEGA SICILIA — Абсолютно основание за отказ — Марка за вино, съдържащо географски указания — Член 7, параграф 1, буква й) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 086/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Испания) (представител: S. Alonso Maruri, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Muñoz Rodríguez и A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 30 септември 2015 г. (преписка R 285/2015-4) относно заявка за регистрация на словен знак TEMPOS VEGA SICILIA като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Bodegas Vega Sicilia, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 38, 1.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — Mast-Jägermeister/EUIPO (Чаши)(Дело T-16/16) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Заявка за регистрация на промишлени дизайни на Общността, представляващи чаши — Понятие „изображение, което може да бъде възпроизведено“ — Неточност в изображението по отношение на обхвата на исканата защита — Отказ да се отстранят нередностите — Отказ да се определи дата на подаване — Членове 36 и 46 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Член 4, параграф 1, буква д) и член 10, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 2245/2002)

(2017/C 086/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mast-Jägermeister SE (Волфенбютел, Германия) (представители: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus и J. Engberding, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Hanne)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 17 ноември 2015 (преписка R 1842/2015 3) относно заявки за регистрация на чаши като промишлен дизайн на Общността

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Mast-Jägermeister SE да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 90, 7.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — International Gaming Projects/EUIPO — adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)(Дело T-82/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TRIPLE EVOLUTION“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Evolution“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 086/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: International Gaming Projects Ltd (Корми, Малта) (представители: първоначално M. Garayalde Niño и A. Alpera Plazas, впоследствие M. Garayalde Niño, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Bonne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: adp Gauselmann GmbH (Еспелкамп, Германия) (представител: P. Koch Moreno, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 2 декември 2015 г. (преписка R 0725/2015-2), относно производство по възражение между adp Gauselmann и International Gaming Projects

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда International Gaming Projects Ltd да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Решение на Общия съд от 9 февруари 2017 г. — zero/EUIPO — Hemming (ZIRO)

(Дело T-106/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ZIRO“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „zero“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 086/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: zero Holding GmbH & Co. KG (Бремен, Германия) (представител: M. Nentwig, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Vuijst и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Oliver Hemming (Кедбъри, Обединено кралство)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 януари 2016 г. (преписка R 71/2015-5) относно производство по възражение между zero Holding и M. Hemming

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 12 януари 2016 г. (преписка R 71/2015-5).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 17.5.2016 г.

Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Valéria Anna Gyarmathy срещу решението, постановено на 5 март 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-97/13, Gyarmathy/FRA

(Дело T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Унгария) (представител: A. Cech, lawyer)

Друга страна в производството: Агенция на Европейския съюз за основните права (FRA)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение и да уважи изцяло искането в жалбата пред първата инстанция,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага пет основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изопачаване на доказателствата и съществена неточност при фактическите преценки на Съда на публичната служба по въпроса за нарушаването на условията на обявата за свободно работно място.
2. Второто основание е непосочване от страна на Съда на публичната служба, в противоречие с правото на жалбоподателя на справедлив съдебен процес съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, на надлежни мотиви на решението му по въпроса, възникващ в процеса на подбор.
3. Третото основание е неприемане от страна на Съда на публичната служба на по-нататъшни процесуални мерки, които да позволят на жалбоподателя да обоснове оплакването си за липса на безпристрастност, обективност или независимост в процеса на подбор.
4. Четвъртото основание е грешка в правото, допусната от страна на Съда на публичната служба, поради това, че е обявил за недопустимо правното основание на жалбоподателя пред първата инстанция, свързано със заемането на въпросната длъжност, тъй като не е било повдигнато в досъдебното производство.
5. Петото основание е грешка в правото, допусната от Съда на публичната служба, поради това, че е обявил за недопустимо правното основание на жалбоподателя пред първата инстанция, свързано с нередовен състав на комисията за подбор и нарушаване на принципа на недискриминация въз основа на пола, тъй като не е било повдигнато в досъдебното производство и не е било тясно свързано с основанията в жалбата (правило за съответствие).

Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Miserini Johansson/ЕИБ

(Дело T-870/16)

(2017/C 086/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Virna Miserini Johansson (Люксембург, Люксембург) (представител: A. Senes, lawyer)

Отговорник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателката иска от Общия съд:

Главно искане:

- да отмени решението на ЕИБ от 25 януари 2016 г.;
- да осъди ЕИБ да възстанови в пълна степен правото ѝ на възнаграждение и всички съответни с него плащания, в това число пенсионните права и вноските по Схемата за допълнително доброволно осигуряване;
- да осъди ЕИБ да възстанови сумата, съответстваща на загубата на заплата (временно изчислена на 24 000 от 31 декември 2016 г.);
- да осъди ЕИБ да изчисли с обратно действие всички пенсионни права на жалбоподателката и вноските ѝ по Схемата за допълнително доброволно осигуряване, считано 1 февруари 2016 г.;
- да осъди ЕИБ да заплати обезщетение на жалбоподателката за претърпените от нея неимуществени вреди, временно изчислени на 5 000 EUR;
- да осъди ЕИБ да заплати разноските по настоящото производство, в това число съдебните разноски и разноските за експерти (ако е необходимо).

При условията на евентуалност:

- да осъди ЕИБ да възстанови вредите, претърпени от жалбоподателката, поради загубата на пълното ѝ право на възнаграждение, като ѝ се заплати сума, временно изчислена на 24 000 EUR, считано от 31 декември 2016 г.;
- да се назначи експерт, който да определи точно окончателния размер на горепосочените суми, на пенсионните права на жалбоподателката и вноските ѝ по Схемата за допълнително доброволно осигуряване, считано от 1 февруари 2016 г.;
- да осъди ЕИБ да възстанови медицинските разходи и разходите от психологически характер, породени от здравословните проблеми, получени в резултат на причинения на жалбоподателката огромен стрес, които не са възстановени от Здравноосигурителната схема на ЕИБ;
- да осъди ЕИБ да обезщети жалбоподателката за причинените ѝ неимуществени вреди, оценени на 5 000 EUR, и ако Общият съд поиска, да бъде назначен експерт, който да определи точната сума;
- да осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски в настоящото производство, в това число съдебните разноски и разноските за експерти.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката изтъква едно основание, а именно, че ЕИБ нарушила основните ѝ права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз и практиката на Съда относно защитата на основните права (по-специално, решение от 13 декември 1979 г., *Hauer v Rheinland-Pfalz*, C-44/79, EU:C:1979:290).

Според жалбоподателката ЕИБ не изпълнила общото си задължение да положи дължимата грижа спрямо нея предвид клиничното ѝ състояние и рисковете, на които то я излага. Освен това жалбоподателката не била правилно информирана за това какви процедури трябва да следва, за да докаже наличието на професионално заболяване. Жалбоподателката така или иначе твърди, че заболяването, от което страда, е обявено като професионално в своя произход от становище на лекар и че тя е предоставила на ЕИБ всички релевантни документи, които могат да установят това. От нейна страна не се изисквали други процедурни действия и ЕИБ трябвало незабавно да удовлетвори нейните искания.

Жалба, подадена на 17 януари 2017 г. — LA Superquímica/EUIPO — D-Tack (D-TACK)

(Дело T-24/17)

(2017/C 086/39)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: LA Superquímica, SA (Барселона, Испания) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: D-Tack GmbH (Хютлинген, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „D-TACK“ — заявка за регистрация № 9 650 847

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 ноември 2016 г. по преписка R 1983/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на EUIPO от 15 ноември 2016 г.,
- да осъди EUIPO и лицата, подали възражение срещу тази жалба, да заплатят съдебните разходи.

Изложени основания

- апелативният състав не е взел предвид представените от жалбоподателя извлечения от Sitadex относно регистрацията на марка в Испания под № 2515958, № 2516679, 2542249, № 2591412 и № 2668711,
- апелативният състав не е взел предвид доказателството за използване, представено от жалбоподателя.

Жалба, подадена на 19 януари 2017 г. — Habermaaß/EUIPO — Here Global (h)

(Дело T-40/17)

(2017/C 086/40)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Habermaaß GmbH AG (Бад Родах, Германия) (представители: U. Blumenröder, H. Gauß и E. Bertram, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Here Global BV (Айндховен, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „h“ — заявка за регистрация № 12 833 141

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 24 октомври 2016 г. по преписка R 53/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 41 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на правните принципи, които следва да се вземат предвид при прилагането и тълкуването на Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 135, параграф 4 от Процедурния правилник.

Жалба, подадена на 27 януари 2017 г. — Полша/Комисия

(Дело T-51/17)

(2017/C 086/41)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: B. Majczyna)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2016/2018 на Комисията от 15 ноември 2016 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер C(2016) 7232) (ОВ L 312, 2016 г., стр. 26), доколкото с това решение са изключени от финансиране от страна на Съюза разходи в размер на 38 984 850,50 EUR и 76 816 098,12 EUR, направени от акредитираната от Република Полша разплащателна агенция,
- до осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: нарушение на член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013⁽¹⁾, доколкото е приложена финансова корекция въз основа на неправилни фактически констатации и неправилно тълкуване на правото, въпреки че разходите са направени от Република Полша в съответствие с разпоредбите на правото на Съюза.

- Сумите, изключени от финансиране от страна на Съюза по силата на обжалваното решение, са изразходвани в съответствие с Регламент (ЕО) № 1234/2007 ⁽²⁾ и с Регламент за изпълнение № 543/2011 на Комисията ⁽³⁾, поради което не е налице основание за изключване на тези суми от финансиране.
2. Второ основание: нарушение на член 52, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, доколкото е приложена фиксирана корекция в размер, който е крайно непропорционален на евентуалния риск от финансови вреди за бюджета на Съюза.
- Приложената от Комисията фиксирана корекция от 25 % е прекомерно висока и надхвърля евентуалната максимална вреда, която би могъл да понесе Фондът. Освен това жалбоподателят се позовава на документ VI/5330/97 — „Указания за изчисляване на финансовите последици“, и изтъква, че отговаря на всички описани в тези указания условия за прилагане на по-ниска корекция или за неприлагане на корекция от страна на Комисията.
3. Трето основание: нарушение на член 52, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕС) № 1306/2013, доколкото е приложена фиксирана корекция по отношение на разходи, направени повече от 24 месеца преди Комисията да е нотифицирала писмено държавата членка за заключенията от извършената от нея проверка.
- Съгласно член 52, параграф 4, буква а) от този регламент не може да бъде отказано финансиране за разходи, направени повече от 24 месеца преди Комисията да е нотифицирала писмено държавата членка за заключенията от извършената от нея проверка.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета. (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, 2007 г., стр. 1).
- ⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци (ОВ L 157, 2011 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 1 февруари 2017 г. — Westbrae Natural/EUIPO — Kaufland Warenhandel
(COCONUT DREAM)**

(Дело T-65/17)

(2017/C 086/42)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Westbrae Natural, Inc. (Делауеър, Съединени американски щати) (представител: D. McFarland, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Некарсулм, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „COCONUT DREAM“ — заявка за регистрация № 13 599 501

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 2 ноември 2016 г. по преписка R 182/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 2 февруари 2017 г. — Adama Agriculture и Adama France/Комисия

(Дело T-476/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/43)

Език на производството: английски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 31.10.2016 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG